

hava solupeningin at fylgja við festinum í Kirkjubø, og skuldi hann nýttast til útgrefstur heima í Kirkjubø.

Tað er nógv, ið talar fyri tí torvuliga vegna okkara søgu at leita verður fram tað, ið minna kann á fedranna tíð her á landi. Men til slík arbeiði hevur peningurin verið latin á fíggarlógin fyrr og verður latin enn. Tað skuldi tí verið ónýtt at tíkji júst henda pening til útgrefstur.

Javnaðarmenn hildu fram, at dyrkingararbeiði í Føroyum tørvaði stuðul, og solupeningurin kundt ikki hentari fara, og harvið vildi peningurin beinleiðis komið Føroya fólki til gagnis.

Uppskot okkara var samtykt uttan stuðul frá nokrum øðrum í Løgtingsins búnaðarnevnd, uttan javnaðarmanninum. Og tað hevði ikki verið samtykt, um ikki 2 samlandsmenn stemmaðu fyri tí.

Men tað sýndist skjótt, at enn vóru ikki allar súður sýttar í hesum máli. Umbóðsmaðurin, formaður sjálvstýrisflokksins og eisini formaður í Løgtingsins búnaðarnevnd, lá ikki á lóðini, látið galt at forða fyri at Løgtingsins samtykt var fylgd.

Í brævið til dómsmálaráðið skrivur J. Patursson, at tað var tørvuligt og meira rættvíst at nýta solupeningin fyri álakergarð til grefstragrunn, enn at nýta hann til jarðagrunn. Væl hevði Løgtingið samtykt uppskotið um jarðagrunn, men bert með et knebent flertal, heldur J. Patursson fram í brævi sínum, meðan hann fráreður, at dómsmálaráðið fylgdi Løgtingsins samtykt.

Hvat varð so úrslitið av hesari brævskrivning til dómsmálaráðið? Jú, úrslitið var upplagt.

At Danir eiga fullan rætt til kongsgóðsið í Føroyum, halda nógvir av teimum. Og látið tað verður kent í dómsmálaráðinum, at sjálvur formaður sjálvstýrisflokksins er ímóti, at solupeningurin fyri ein heilan garð verður nýttur eftir Løgtingsins samtykt, so kann eingin forteikja einum donskum ministara í, at hann strýkur allan henda pening í tann danska ríkisskassan. Tó var tað ikki beint av honum, men hann, ið her mest hevur ávirka ministarin, eigur sín stóra part av skylduni fyri, at so gekkst við hinum føroyska jarðagrunninum.

Væl royndi Løgtingið árið eftir at samtykkja hetta mál av nýggjum, men tá var ovsent. Málið var longu tá avgjort, og peningurin fór tí í ríkisskassan.

Føroya búnaðarfelags mál.

«Føroya búnaðarfelag» hevur haft mong mál inni á tingi, men stríðið hevur gingist at fingið tingið til at ganga tær av búnaðarfelagnum ávístu leiðir til frama fyri jarðarbrúkið. Fjáru tí tey mál, ið eru framd, sum búnaðarfelagið hevur ynskt, og fleiri eru beinanvegin sýtt, harfrumillum hilt fyri føroyskt jarðarbrúk nógv týðandi mál, at

hjálpa Føroyingum til at fáa sína jørð kalkaða.

Eisini í búnaðarmálum er javnaðarflokkurin hin einasti frisinnaði flokkurin, ið leggur dent á at fáa landið undir kultur.

Úrtak.

Eitt annað stórmál, ið javnaðarmenn endurreisti og skipaði soleiðis, at tað var Føroyum og okkara gomlu til frama, var ellisrentulógini, ið var forða av hinum flokkunum.

Í øllum fræslintum málum stóðu javnaðarmenn fremstir, í tjóðskapar- og mentunarmálum við. Javnaðarflokkurin er tí hin einasti fræslinti føroyski flokkurin.

Hvad man tillader sig.

Jacob Skomager:
«Ja Døden er haard at gaa paa, — Man er saa gudfrygtig, naar man gaar imod Fjenden.»

Jeppes:
«Jeg laa og heste den hele Nat, forend Auctionen skulde staa, i Davids Pesaltikar.»

Hr. E. Hjalte ynder at give Holbergs Hovedfigurer («Kandestoberen», «Den Vegelsindige» og «Jeppes», særlig i Baronens Seng) i en Sum — Præl!

Da han for Tiden over sig i Jeppes Rolle, falder det ganske naturligt, at han er lidt højere oppe end sædvanligt.

Han paastaar bl. a., at Jesus var Socialist; men nu, da han ikke er imellem os mere, saa findes der kun en Socialist, og hans Navn er — «Hjalte».

Saa vidt jeg ved, var Jesus sandfærdig, hvad E. Hjalte absolut ikke er, siden han paa Vælgermodet i Sand d. 5. ds. fortæller Forsamlingen, at Socialdemokratiets Kandidatliste er affattet saaledes: «I Tilslutning til det danske Socialdemokrati...» o. s. v.

Socialdemokraternes Kandidatliste er nemlig affattet saaledes: «I sambandi við «Færøernes Socialdemokrati» loyva vit undirritaðu stillarar» o. s. v.

Da ovennævnte Person selv har været med til at godkende de færoske Socialdemokraters Kandidatliste, maa han vel vide bedre. Og som Medlem af Valgnævnet synes vi, at han for denne Gang skylder Offentligheden at sige Sandhed.

Nille & Jacob Skomager.

Jorden er flad —

Det er der endnu Folk i Norge, som tror.

Der findes endnu Folk i Norge, som benægter, at Jorden er rund. I Andebu er en Del Gaardbrugere blevet sat under Tiltale, fordi de nægter at lade deres Børn gaa i Skole. De begrundet dette med, at man i Skolen lærer, at Jorden er rund, at Jorden gaar rundt om Solen osv., til Trods for, at der i Bibelen staar, at Jorden er Verdens Midtpunkt og at Solen staar op og gaar ned. Processen mod dem er foreløbig blevet udsat, idet de er gaaet med paa at lade Skoleautoriteterne holde en Prove, saa man kan faa bragt paa det rene, hvorvidt Børnene ved deres Undervisning i Hjemmene har faaet de øvrige Kundskaber, som Loven kræver.

Mod barskt og fugtigt Klima

Yder **Kneips Emulsion** den bedste Beskyttelse. Det er et eneste Styrkemiddel af hidtil ukendt Kraft og Virkning. **Kneips Emulsion** er uundværlig for alle svage og afkræftede Personer, der ved Brugen heraf hurtigt faar Appetit og Kræfter. Børn, der er tilbage i Udviklingen, retter sig paa forhyssende kort Tid. Vordende og diglevende Mødre styrker sig selv og Børnene. Gamle Mennesker forynges.

Faaes paa Apotheket i Fl. a Kr. 3.00. Ved Indsendelse af denne Annonce til Depotet, Vestergade 5 København K. vil De modtage en gratis Provetflaske.

Kneips Emulsion

P. M. Dam — Richard B. Thomsen.

I «Tingakrossur» Nr. 2 forsøger Hr. Rich. B. Thomsen at vælte Skylden for den lave Fragtakt, M/S. «Th. Stauning» fører Varer for til Færøerne, over paa Hr. P. M. Dam, og samtidig oplyser Hr. Thomsen om, at han som Aktionær i P/f. «Skipafelagið Føroyar» ingen som helst Grund har til at skade dette Selskab.

Da jeg tilfældigvis ved lidt Besked om denne Befragtnig, skal jeg ikke undlade at meddele, at Hr. Rich. B. Thomsen har tilbudt i hvert Fald en Købmand her i Thorshavn at faa sine Varer hertil pr. M/S. «Th. Stauning» ca. 33 pct. billigere end hvad «Skipafelagið Føroyar» forlanger f. Eks. pr. S/S. «Havhestur».

Jeg opfordrer Hr. Rich. B. Thomsen til at benægte, at det er ham personlig, der har gjort dette Tilbud.

Hvorledes Hr. P. M. Dam og Hr. Rich. B. Thomsen har sluttet Skibet, er mig ikke bekendt, men at Hr. Thomsen er Befragter af Skibet, er sikkert utvivlsomt, og at han derfor har Ret til at tilbyde andre billige Fragter, er der intet at sige til; men at han, naar han bliver kritiseret for sin Handling, skal forsøge at vælte Skylden over paa en politisk Modstander lige foran et Valg, forekommer mig mindre pænt, og samtidig skille med, at han er Aktionær i «Skipafelagið Føroyar» og saaledes ingen Grund har til at konkurrere — det lyder ganske godt. — Skulde flere Aktionærer handle paa samme Maade, saa var det snart Slut med «Skipafelagið Føroyar».

At Hr. P. M. Dam tør være sine Handlinger bekendt, er der næppe Tvivl om, og at han i sin nu afsluttede Lagtingsperiode har virket for sin Valgkreds og sine Vælgere mere end nogen anden af Tingets Medlemmer, viser det Arbejde, han har faaet i Gang paa Sudero, hvorved Arbejderne sikkert har tjent ikke saa faa Penge. At «Isvirki» ikke nu kan fortsætte, kan Hr. Dam ikke alene bære Ansvar for.

At Suderoens Arbejdere og Fiskere er i Stand til at vurdere Hr. Dams Energi og store Arbejdsevne, er der næppe Tvivl om, og det vil sikkert Valgdagen bringe et Bevis for.

Hr. Rich. B. Thomsens Forsøg paa at sværte Hr. P. M.

Dam hos Vælgerne, nu lige foran Valget, vil sikkert ikke lykkes ham. Deril har vistnok Suderoens Befolkning, og vel særlig Tveraa's Arbejdere, altfor mange bitre Erfaringer i frisk Minde.

Jacob M. Mouritsen.

Sjálvstýrisflokkurin og ellisrentulógini.

Ein leiðbeining.

Av tí at «Tingakr.» roynir at skava útyvir sjálvstýrisflokksins stóðu til ellisrentuna, er neyðugt at seta hesa leiðbeining:

- 1) Sjálvstýrisflokkurin, saman við Sambandinum vóri samdir um í tingsetini í 1927, at goyma hetta mál inntil viðari,
- 2) Sjálvstýrisflokkurin saman við sambandinum hovdu uppskot í 1930 um at koyra uppskotið um ellisrentuna í millumtinganevnd. Tað einasta positiva uppskot, ið frammi lá var frá javnaðarflokkinum.
- 3) Tað vóri fleiri enn 32 soknir, ið hovdu svarað í alt. Fleiri soknir hovdu sent svarið til tingið saman við svarinum um tarvalógina, og komið tey tí í búnaðarnevndina og fylgdu tarvalógini eftir.
- 4) Av innkomnum svarið frá soknarstýrinum vóru bert 5 ímóti. Kunoy, Nolsoy, Tórshavn uttanbyggjasokn, Sumbæ, Kvalba.
- 5) Í nevndini, ið hevði málið til viðgerar, var leingi biða eftir hvat stóðu í sambandi og sjálvstýrisflokkurin tók til málið. Sambandið tók at endanum stóðu og Mitens (sjálvstýrisflokksins maður í nevndini) var klárur við tað sama — at fylgja sambandinum.
- 6) Tær 11 stemmir fyri okkara uppskotið hovdu ongantíð verið 11 um ikki 3 sambandsmenn stemmaðu fyri tí.
- 7) Báðir hinir flokkarnir, vóri ímóti, tað er soleiðis skiligt, og flokkarnir eiga altíð skyld táíð mál fella. Tær ið standa í slíkum flokkum meða, um teir skuldi verið fyri einum málið, ið fellt verður, taka skyld við tí flokki, teir eru í.

M. S. Viðstein,
formaður javnaðarflokksins.

„Tingakrossur“.

«Sópa fyrst fyri egnari gátt.»

«Mangt er í neyðini nýtt,» sögdu fornir, og «Krossurin» veit um at siga, at hetta orðtakið hóskar væl tann dag í dag; tað sæst best á hesum glittaða pappirslepanum, hann sendi út í hvørt hús í Havnini leyggardagin.

Jú, hann venar seg illa, hin gamli «Krossur»; men ei er dani í, tí ikki munu hansara valvónir vera so ljósar, sum rimiligt kann vera. Men tá hann fer at deila Danir fyri, at teir «kanska» hava latið einar 100.000 kr. til prentsmiðju javnaðarmanna í Føroyum — forkomið, skrivur blaðstjórin — so haldi eg, at hann átti at fingið loyvi til at flutt fram nokur tol, ið kundur prýgvað hetta ljóta álop á føroyskar javnaðarmenn; tí tað sigur seg sjálv, at ein so lítil prentsmiðja sum henda ikki kann kosta nógvur túsund kr. árliga at halda gangandi, um so skuldi verið, at hon ikki har seg sjálv — og ikki hevur hon verið meir enn gott fyra ár í Føroyum heldur. Tá hartil kemur, at danskir javnaðarmenn í hesi fyra ár hava kent okkara felagi prentsmiðjuna og nú hava selt hana fyri hennara fulla virði, ja, so má eg siga, at eg ikki fát, hvar blaðstj. «Tingakrossar» hevur funnið hesar 100.000 krónurnar.

Nei, sum sagt, eg kann ikki fata tað — uttan so skuldi verið, at hann spannar eftir, hvussu nógv «Krossurin» og hansara prentsmiðja gjøgnum árin hava kostað Føroyingum og fyri alt tað Norðmonnum við. Og tí kundti tað kanska ikki verið út av allari leið at nomið eitt sindur við fíggarviðurskipti «Tingakrossar» — blað sjálvstýrismanna — sum tað stutt-leikar sær við at nevna seg.

«Krossurin» kom út á fyrsta sinni í 1901, um eg minnst rætt — eg var nakað ungur tá — og so gekk hann reiðiliga væl í út ímóti 20 árum (at hann mátti líkvidera nakrar ferðir, tað telur slekt ikki við, tí tað vóru altíð nakrir «góðir Føroyingar», ið máttu gjalda). Men í 1919—20 var hann við at doyggja í raki, og so mátti jú nakað gerast, og har vóru straks 30 «góðir Føroyingar» við ca. 8000 kr. og stovnaðu eitt nýtt «Fram» — hesa ferð eitt I/S., fyrr var tað eitt A/S. — og sum rimiligt kann vera, fingi teir sær bæði Íslendingar og Danir*) á prentsmiðjuna — danskt má tað vera. — Men hannsetti! Tá ein tíð var umliðin, so trest peningurin. Okkurt var at gera; og tað vildi so væl við, at hetta júst var í teirri tíðini, tá Jóannes bóndi hevði verið yviri í Noregislendi og praciðkað um sjálvstýri og Noregskærleika í Føroyum, og so var ikki meir enn sjálvsagt, at «Tidens Tegn» gav eina hond í eini knappari vendu — hvat verður ikki gjørt millum skyld-

*) Einaferð fyrr hovdu teir ein Norðmann.